

forventes en handlingsplan, der skal afhjælpe problemerne med udsmidt af fisk.

Der er derfor behov for en fortsat forbedring af de tekniske regler, så fiskeriet også kan blive mere selektivt og vi kan undgå et for stort ressourcepild. Kommissionen har bl.a. i tankerne at gennemføre pilotprojekter, hvor fiskerne får et incitament til at tage fisk i land, som ellers ville blive smidt ud.

Endelig skal principperne for en mere bæredygtig fiskeripolitik indarbejdes i de internationale fiskeriaftaler, så der bliver mere overensstemmelse mellem den interne og den eksterne fiskeripolitik.

EU's fiskeriaftaler med en række udviklingslande har været genstand for en del kritik, bl.a. fra ngo'er. I forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik og den fælles reform vil Kommissionen fremlægge en strategi for EU's fjernfiskeri. Danmark lægger vægt på, at de aftaler respekterer princippet om bæredygtighed, sådan at aftalerne bygger på en videnskabelig rådgivning og EU kun får adgang til overskydende ressourcer, der ellers ikke ville blive udnyttet.

Der skal også være en god sammenhæng mellem EU's fiskeriaftaler og den udviklingspolitik, som EU og medlemslandene fører. Og endelig er det vigtigt, at der sker en bedre kontrol med EU-fartøjernes fiskeri.

Vi har i en årrække fra dansk side arbejdet målrettet på at sikre bæredygtigheden i det danske industrifiskeri. Fiskeriet er meget stramt reguleret, og der anvendes store ressourcer både til overvågning og kontrol af denne type fiskeri.

For så vidt angår kontrollen af industrifiskeriet, er der et uforventeligt krav om tilladelse til den form for fiskeri, som er underlagt en meget omfattende kontrol, og den sker både til søs og ved landinger.

Kommissionen nævner jo også i forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik i det, vi kalder Vejviseren, at ICES skal anmodes om at lave en undersøgelse af industrifiskeriets indflydelse og indvirkning på det marine økosystem. Danmark ser positivt på sådan en ICES-vurdering af industrifiskeriet, som også vil kunne bidrage til belysning af industrifiskeriets bæredygtighed.

De bestande, der bliver udnyttet i industrifiskeriet, er for de fleste bestandes vedkommende inden for sikre biologiske grænser, og det bekræfter, at industrifiskeriet så også udøves på et bæredygtigt grundlag. Skulle der mod forvent-

ning være indikatorer på, at industrifiskeriet ikke er bæredygtigt, enten fordi det skader de pågældende bestande, det skader andre bestande, eller fordi det i det hele taget påvirker det marine økosystem i negativ retning, er vi parate til at gribe ind med de nødvendige foranstaltninger.

Det er regeringens opfattelse, at de ressourcer, der er til rådighed for danske fiskere, først og fremmest skal komme konsumfiskeriet til gode, men der er kun i begrænset omfang et marked for industriraterne til direkte konsumanvendelse, hvorfor de fangster, der er fisket med henblik på konsumanvendelse på grund af en eller anden markedssituation, ofte ender med at blive opkøbt til industriformål.

Der er også vigtigt, at man har sig for øje, at der er et betydeligt behov for de produkter, der fremstilles af landingerne fra industrifiskeriet. Det gælder ikke mindst på akvakulturområdet, som jo er meget afhængigt af de produkter.

Regeringen ønsker at fremme en strukturtilpasning i fiskeriet, så vi får en kapacitet, der er i balance med fiskerimulighederne. Kapaciteten skal givetvis være mindre, end den er i dag, men det er ikke nok at skære ned på flådens størrelse. Det er også vigtigt, at der sker en fornyelse, så fiskeriet fremover kan sikre beskæftigelse og bidrage til et sundt og varieret udbud af fødevarer.

Kl. 13.15

Indtil vi kender reformen eller resultatet af reformen af fiskeripolitikken, vil det være vanskeligt at tilrettelægge den politik, der kan fremme en fornuftig strukturudvikling i fiskeriet. Vi ved i øjeblikket ikke, hvilke støtteordninger og krav der vil være gældende på EU-niveau efter den 1. januar 2003.

Som udgangspunkt skal danske kvoter stilles til rådighed for alle danske fiskere. Der er en tradition for, at en stor del af flåden i perioder fisker i andre farvande end det, der ligger lige uden for den havn, hvor de normalt er hjemmehørende. Generelt sikrer reguleringssystemerne, at et fartøj ikke samtidig i urimeligt omfang har fiskerimuligheder i flere farvande på bekostning af andre fiskere.

Det sikres endvidere, når et fiskeri er under pres, at fartøjer, der traditionelt er afhængige af et fiskeri, får en andel af kvoten i det pågældende fiskeri. Der findes flere eksempler på reguleringer, som tilgodeser fartøjer, der udelukkende fisker i lokale farvande.